

2) *Obligă Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA și Novapet SA la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 283, 28.8.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 iunie 2018 – Ori Martin SA/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-463/17 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Acțiune în răspundere — Insuficiența motivării unei hotărâri pronunțate de Curte în recurs — Denaturarea obiectului unui capăt de cerere în despăgubire)

(2018/C 268/19)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Ori Martin SA (reprezentant: G. Belotti, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezenți: J. Inghelram și A. M. Almendros Manzano, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Ori Martin SA suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 392, 20.11.2017.

Recurs introdus la 20 decembrie 2017 de Kevin Karp împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 23 octombrie 2017 în cauza T-833/16, Karp/Parlamentul

(Cauza C-714/17 P)

(2018/C 268/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Kevin Karp (reprezenți: N. Lambers, R. Ben Ammar, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Prin Ordonanța 19 iunie 2018, Curtea de Justiție (Camera a noua) a declarat recursul inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bezirksgericht Villach (Austria) la 27 noiembrie 2017 – Norbert Reitbauer și alții/Enrico Casamassima

(Cauza C-722/17)

(2018/C 268/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bezirksgericht Villach

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Norbert Reitbauer, Dolinschek GmbH, B.T.S. Trendfloor Raumausstattungs-GmbH, Elektronunternehmen K. Maschke GmbH, Klaus Egger, Architekt DI Klaus Egger Ziviltechniker GmbH

Pârât: Enrico Casamassima

Întrebările preliminare

1) Prima întrebare:

Articolul 24 punctul 5 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1215/2012”) trebuie interpretat în sensul că opoziția prevăzută la articolul 232 din Codul austriac privind procedurile de executare, care poate fi exercitată în cazul neînțelegerilor privind distribuirea sumelor de bani rezultate în urma vânzării la licitație publică dispuse de instanță, intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții

chiar și atunci când acțiunea unui creditor care beneficiază de o garanție împotriva altui creditor care beneficiază de o garanție

- a) se întemeiază pe excepția că creanța garantată a acestuia s-a stins ca urmare a cererii reconvenționale a debitorului prin care solicită despăgubiri și,
- b) în plus, se întemeiază – la fel ca acțiunea revocatorie – pe excepția că instituirea dreptului de garanție pentru această creanță nu produce efecte din cauza preferinței de care beneficiază creditorul?

2) A doua întrebare (în cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ):

Articolul 24 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (Regulamentul nr. 1215/2012) trebuie interpretat în sensul că opoziția prevăzută la articolul 232 din Codul austriac privind procedurile de executare, care poate fi exercitată în cazul neînțelegerilor privind distribuirea sumelor de bani rezultate în urma vânzării la licitație publică dispuse de instanță, intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții

chiar și atunci când acțiunea unui creditor care beneficiază de o garanție împotriva altui creditor care beneficiază de o garanție

- a) se întemeiază pe excepția că creanța garantată a acestuia s-a stins ca urmare a cererii reconvenționale a debitorului prin care solicită despăgubiri și,
- b) în plus, se întemeiază – la fel ca acțiunea revocatorie – pe excepția că instituirea dreptului de garanție pentru această creanță nu produce efecte din cauza preferinței de care beneficiază creditorul?

⁽¹⁾ JO 2012, L 351, p. 1.